

na veje vrbove
se spušča tvoj nemir
za strugo mračno premočan
spustiš se v tek

privlečeš spet
se v razorane brazde
med muhe in med krokarje

ostudno slačiš svoj spomin

6.

ženske polne
in žejne kakor suša
ljubezni
in toplih božajočih dlani

kakor srobot
ljubkuješ obzorjaste dojke
končuješ
ko izpiješ žejo in polnost

postaneš piščal svoje preteklosti
in ljubiš vse do svoje smrti

7.

in pijeta
podobna potnim mučenikom
drug pred drugim razgaljena
do najbolj skritih misli
z dušo in telesom pijeta
podobna golim žrtvam
na žrtveniku ljubezni
v svojem bitju zamenjana
prepletena celota postajata

in umiraš počasi
kakor cvet odtrgan
umiraš počasi